

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 10C/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313224992
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1313224992.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi v 1. rade: K.. T. V., nar. XX.XX.XXXX, nap. bytom F. XXXX/XX, F. a odporcovi v 2. rade: U. F., nar. XX.XX.XXXX, nap. bytom Q. X, F., obaja zastúpení opatrovníčkou H. L., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava I, o zaplatenie 9 298,56 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi istinu v sume 9 298,56 eura a úroky z omeškania v sume 837,75 eura a vo výške 8,5 % ročne zo sumy 9 298,56 eura od 24.10.2013 až do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok v sume 608,- eura v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 943,21 eura, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 15.11.2013 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcov spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 9 298,56 eura, spolu s úrokom z omeškania v sume 837,75 eura, úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 9 298,56 eura odo dňa 24.10.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej už len ako „veriteľ“) a odporca v 1. rade uzatvorili dňa 24.11.2004 zmluvu č. 17872864, ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy poskytol veriteľ odporcovi v 1. rade peňažné prostriedky a odporca v 2. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Veriteľ zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.11.2009 postúpil na navrhovateľa pohľadávku zo zmluvy o úvere, ktorá predstavovala sumu 22 059,- eur pozostávajúcu z istiny v sume 19 463,46 eura a úroku z omeškania v sume 2 595,54 eura. Navrhovateľ si návrhom na začatie konania uplatnil 48 splátok úveru v celkovej sume 9 298,56 eura, pričom splátky od 20.10.2013 do 10.2014 sa stali mimoriadne splatné dňa 23.10.2013.

Podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkov, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými

prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Súd prostredníctvom Registra obyvateľov SR, príslušných OO PZ SR, Sociálnej poisťovne, telekomunikačných operátorov a zdravotnej poisťovne zisťoval pobyt odporcov, avšak s negatívnym výsledkom a preto im uznesením č.k. 10C 100/2014-68 zo dňa 16.10.2015 ustanovil v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníčku H. L., pracovníčku Okresného súdu Bratislava I.

Podľa § 115 ods. 1 O.s.p. ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd nariadil na deň 09.02.2016 pojednávanie, na ktoré mali účastníci konania doručenie predvolania vykázané riadne a včas. Nakoľko sa opatrovníčka odporcov bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavila, súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v jej neprítomnosti.

Podľa § 118 ods. 4 O.s.p. ak sa pojednávanie neodrokuje, pred jeho skončením súd vyzve účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Na záver súd uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa a listinnými dôkazmi, a to: zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 24.11.2004, dohodou o ručení zo dňa 24.11.2004, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.11.2009, oznámeniami zo dňa 20.11.2009 o postúpení pohľadávky, pokusom o zmier zo dňa 04.10.2013, výpisom z úverového účtu, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, založenými v spise, a zistil skutkový stav veci, preukázaný vykonaním týchto dôkazov.

Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej tiež aj ako „veriteľ“) ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúca v oblasti poskytovania úverov a odporca v 1. rade ako fyzická osoba uzatvorili dňa 24.11.2004 v písomnej forme zmluvu o splátkovom úvere č. 0178727864 (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť odporcovi v 1. rade splátkový úver v sume, v mene a za podmienok dohodnutých v zmluve a záväzok odporcu v 1. rade splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať obchodné podmienky.

Zo zmluvy ďalej vyplývalo, že:

- výška úveru predstavovala sumu 450 000,- SK (=14 937,26 eura);
- išlo o spotrebný úver - investície do nehnuteľnosti;
- výška úrokovej sadzby bola určená na 9,30 % ročne;
- poplatok za poskytnutie úveru predstavoval 2 % z výšky úveru;
- poplatok za správu úveru predstavoval sumu 40,- Sk mesačne;
- výška splátok bola stanovená na sumu 5 836,- Sk (=193,71 eura), so splatnosťou prvej splátky dňa 10.11.2004, s končnou splatnosťou dňa 10.11.2004, vždy mesačne k 10. dňu v mesiaci;
- ročná percentuálna miera nákladov predstavovala hodnotu 10,61 %;
- odporca v 1. rade vyhlásil, že sa oboznámila s všeobecnými obchodnými podmienkami, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať.

Veriteľ a odporca v 2. rade uzatvorili dňa 24.11.2004 v písomnej forme dohodu o ručení, ktorou odporca v 2. rade ako ručiteľ veriteľovi vyhlásil, že uspokojí pohľadávky veriteľa vyplývajúce zo zmluvy uzavretej medzi ním a odporcom v 1. rade.

Z výpisu z úveru vyplývalo, že odporca v 1. rade zaplatil veriteľovi z titulu úveru len sumu 13 371,20 Sk (=443,84 eura), pričom poslednú úhradu splátky vykonal dňa 23.12.2006.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.11.2009 veriteľ ako postupca postúpil navrhovateľovi ako postupcovi pohľadávku veriteľa zo zmluvy pozostávajúcu z istiny v sume 19 463,46 eura a úroku z omeškania v sume 2 595,54 eura.

Navrhovateľ predmetné postúpenie oznámil odporcom listami zo dňa 20.11.2009.

Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je soba zapísaná v obchodnom registri.

Podľa § 261 ods. 6 písm. c) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. júla 2006

Podľa § 8a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) právne vzťahy, ktoré vznikli pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2006 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2006 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2006 pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 prvých dvoch viet Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 04. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nespĺnil určité záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 310 Obchodného zákonníka právo veriteľa voči ručiteľovi sa nepremičí pred premlčaním práva voči dlžníkovi.

Na základe zisteného skutkového stavu považoval súd za nesporné, že veriteľ a odporca v 1. rade uzatvorili dňa 24.11.2004 v písomnej forme zmluvu, ktorá obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá podľa § 261 ods. 4 písm. d) Obchodného zákonníka predstavuje absolútny obchodno-závazkový vzťah, na ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov pri jeho uzatváraní použil právny režim Obchodného zákonníka okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktoré sa v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka použil právny režim, resp. právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv). Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy, keďže veriteľ vystupoval ako právnická osoba - podnikateľ podľa § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka, konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (poskytovanie úverov), čím spĺňal definíciu dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a odporca v 1. rade vystupoval ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, uzavretá zmluva mala podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka charakter spotrebiteľskej zmluvy a preto bolo potrebné na daný záväzkový vzťah aplikovať aj právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka, keďže toto Obchodný zákonník neupravuje, ďalej aj osobitný zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a zároveň podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. musel súd ako orgán rozhodujúci o nárokoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadnúť aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi.

V konaní bolo preukázané, že zmluva bola uzatvorená v písomnej forme, mala všetky náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2006, pričom odporca v 1. rade veriteľom poskytnutý úver v celom rozsahu aj vyčerpal a preto nebol daný dôvod neplatnosti zmluvy podľa § 4 ods. 1 a 4 tohto zákona alebo dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) tohto zákona.

Vzhľadom na to, že záväzkový vzťah veriteľa a odporcu v 1. rade vzniknutý zo zmluvy má obchodnoprávny charakter, na úpravu premlčania jednotlivých záväzkov, resp. pohľadávok z tejto zmluvy sa použila právna úprava premlčania obsiahnutá v Obchodnom zákonníku, keďže tá má ucelenú, komplexnú povahu a preto je vylúčená úprava premlčania Občianskeho zákonníka a to aj pri premlčaní tých práv, ktoré Obchodný zákonník špecificky neupravuje, napr. premlčanie bezdôvodného obohatenia (viď ZSP 61/2010 - „Aj keď sa bezdôvodné obohatenie riadi Občianskym zákonníkom, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v obchodných záväzkových vzťahoch sa premlčuje vo všeobecnej premlčacej dobe štyroch rokov podľa § 397 Obchodného zákonníka“....). Aplikácia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka (účinného od 01. 04. 2015) o prednostnom použití ustanovení Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy Obchodného zákonníka (napr. pri premlčaní), neprichádzala do úvahy a to s odkazom na zachovanie zásady istoty a stability v súkromnoprávných vzťahoch a zákaz (pravej) retroaktivity v spojení neexistenciou prechodného ustanovenia, ktoré by zaviedlo výnimku z tohto zákazu, resp. zásady, pričom aj pri zavedení nepravej retroaktivity by sa nárok posudzoval podľa doteraz platných predpisov, čo by v tomto prípade znamenalo posudzovať nárok z hľadiska jeho premlčania bez aplikácie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka.

Nakoľko súdne konanie začalo dňa 15.11.2013, všetky čiastkové plnenia odporcu v 1. rade z pred 4 rokov od podania návrhu, t.j. z pred 15.11.2009 boli premlčané a navrhovateľ ako subjekt, ktorému svedčí právo domáhať sa plnenia zo zmluvy z titulu zmluvy o postúpení pohľadávok z veriteľa na navrhovateľa, sa mohol úspešne domôcť len čiastkových plnení, teda jednotlivých splátok úveru od 10.12.2009 (nasledujúca splátka od momentu premlčania) do 10.11.2014 (= konečná splatnosť úveru vyplývajúca zo zmluvy, teda dátum poslednej splátky úveru). Keďže nárok navrhovateľa predstavuje splátky úver od 10.12.2010 do 10.11.2014 (splátky od 20.10.2013 do 10.11.2013 sa stali dňa 23.10.2013 mimoriadne splatné), mal súd za to, že jeho nárok nebol premlčaný.

Vzhľadom na to, že súd nezistil žiadny dôvod podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. brániaci priznania práva navrhovateľa na zaplatenie sumy 9 298,56 eura, súd tento nárok navrhovateľa považoval za dôvodný, a to vo vzťahu k odporcovi v 1. rade ako dlžníkovi a aj vo vzťahu k odporcovi v 2. rade ako ručiteľovi

podľa § 303 Obchodného zákonníka, nakoľko veriteľovi v písomnej forme dňa 24.11.2004 vyhlásil, že ho uspokojí, ak svoje pohľadávky zo zmluvy o úvere neuspokojí odporca v 1. rade ako dlžník a preto návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel.

Podľa § 365 prvá veta Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok nezanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 prvá a druhá veta Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 druhá časť prvej vety Občianskeho zákonníka výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Navrhovateľovi omeškaním odporkyne s platením súdom priznanej sumy vznikol nárok na úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Výšku úrokov z omeškania, nakoľko k omeškaniu odporcu prišlo po 15. 01. 2009, súd stanovil s odvolaním sa na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka platného v čase od 15. 01. 2009 do 01. 02. 2013.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná ku dňom uplatnenia si práv na úroky z omeškania predstavovala v obdobiach od 13.05.2009 do 12.04.2011 výšku 1 %, od 13.04.2011 do 12.07.2011 výšku 1,25 %, od 13.07.2011 do 08.11.2011 výšku 1,5 %, od 09.11.2011 do 13.12.2011 výšku 1,25 %, od 14.12.2011 do 10.07.2012 výšku 1 %, od 11.07.2012 do 07.05.2013 výšku 0,75 %, od 08.05.2013 do 12.11.2013 výšku 0,50 %, takže navrhovateľovi patria úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššie ako je uvedená základná úroková sadzba. Navrhovateľ však žiadal priznať úroky z omeškania len vo výške 8,50 % a to aj za obdobia, v ktorých bola výška úrokovej sadzby vyššia a preto súd priznal navrhovateľovi, okrem vyčíslených úrokov z omeškania aj právo na úroky z omeškania až do dňa reálneho zaplatenia priznaných súm odporcami navrhovateľovi.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 5 O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p. vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa zásady úspechu v konaní a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal trovy konania za nevrátenú časť zaplateného

súdneho poplatku za návrh v sume 608,- eur a trovy právneho zastúpenia v sume 943,21 eura, vypočítané podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, za 3 úkony právnej služby - prevzatie a príprava veci, písomné podanie na súd a účasť na pojednávaní pri sadzbe tarifnej odmeny podľa hodnoty veci 253,94 eura za 1 úkon + 2 x paušál vo výške 7,81 eura (2013), 1 x paušál vo výške 8,58 eura, zvýšené o 20 % DPH, ktoré je povinný zaplatiť odporca k rukám (na účet) právneho zástupcu navrhovateľa v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie, a to do 15 dní na Okresný súd Bratislava III v 3 vyhotoveniach, o ktorom rozhodne Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§205 ods. 1 O.s.p.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.